

جنگ ۳۳ روزه و پیامدهای آن در گفت‌وگو با غضنفر رکن آبادی سفیر جمهوری اسلامی ایران در لبنان

اسرائیل در اندیشه فرار از سرزمین‌های اشغالی

در ششمین سالگرد جنگ ۳۳ روزه، اسرائیل با بحران مشروعیت مواجه شده است. به اعتراف دولتمردان رژیم صهیونیستی، ۳۰۰ هزار نفر از ساکنین اراضی اشغالی، ضد دولت اسرائیل تظاهرات می‌کنند. برای بررسی آنچه در جنگ ۳۳ روزه گذشت و پیامدهای آن با غضنفر رکن آبادی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در بیروت یا پختن لبنان، گفت‌وگویی تلفنی داشتیم که خلاصه‌ای از آن پیش روی شماست:

قبل از شروع جنگ ۳۳ روزه از تحلیل مقامات رژیم صهیونیستی این بود که با این جنگ، حزب‌الله و مقاومت را از بین می‌برند اما با شروع جنگ دیدیم که اینکار عمل از دست آن‌ها در آمد. دلیل اصلی اسرائیل برای به راه انداختن این جنگ چه بود؟

۲۱ تیرماه سال ۱۳۸۵، شاهد اقدامی قابل توجه از سوی حزب‌الله لبنان در به اسارت گرفتن دو نظامی اسرائیلی بودیم. این اقدام در شرایطی صورت گرفت که قبل از آن، جنبش حماس نیز اقدام به اسیر کردن یک نظامی اسرائیلی کرده بود و فشارهای

۲۸ تیر
■ شلیک راکت‌های حزب‌الله که در شهر ناصره منجر به کشته شدن ۲ نفر شد.
■ کشته شدن دست کم شش نفر در حمله نظامی به کسلی که در کنترل خود شهدای‌شان در غازیه شرکت می‌کردند.

۲۹ تیر
■ کشته شدن چهار سرباز صهیونیستی در درگیری شدید با رزمندگان مقاومت.
■ در برخورد دو آپاچی در آسمان «کریات شمونا»، یک سرباز به هلاکت رسید.

۳۰ تیر
■ اسرائیل نیروهای ذخیره‌اش را فراخواند. تعداد کشته‌های غیرنظامی به ۳۰۰ نفر رسید.
■ تنها ۴۰ راکت توسط مقاومت پرتاب شد.

بسیار زیادی روی جنبش حماس برای بازپس‌گیری این اسیر بود، نه‌تنها جنبش حماس این اسیر را برنگرداند بلکه حزب‌الله نیز اقدام به اسیر کردن دو نظامی دیگر کرد که این باعث رسوایی هرچه بیشتر اسرائیل شد. به همین دلیل شاهد حمله گسترده‌ای از زمین، هوا و دریا از جانب رژیم صهیونیستی علیه حزب‌الله لبنان بودیم که از نظر شدت و گستردگی حملات، بی‌سابقه بود. تفاوتی که جنگ ۳۳ روزه با تیرد ۱۶ روزه سال ۱۳۷۵ و عملیات موسوم به خوشه‌های خشم داشت این بود که در آن مرحله به صورت نقطه‌ای مناطق مسکونی یا مراکز مورد حمله قرار می‌گرفتند، ولی در خلال جنگ ۳۳ روزه در سال ۱۳۸۵، کلیه

۳۱ تیر
■ زخمی شدن تعدادی از افراد در حمله راکتی به حیفا.
■ نیروی زمینی صهیونیستی وارد مارون الراس شدند و منطقه را به کنترل خود در آوردند.
■ حمله به تأسیسات ارتباطاتی لبنان.

۱ مرداد
■ ۸۰ راکت به شمال سرزمین‌های اشغالی شلیک شد.
■ دو نفر بر اثر شلیک کاتیوشا به هلاکت رسیدند.

۲ مرداد
■ ۳۰ زخمی در حملات راکتی به حیفا. تهدید حمله به «فراز» از حیفا کرد.
■ آغاز تلاش ارتش صهیونیستی برای اشغال شهر بنت جبیل.

مراکز و تأسیسات و جمعیتات مسکونی همه به صورت یک جا توسط موشک‌های پیشرفته‌ای که ساختمان‌های بلندمرتبه را می‌توانستند طی یک دقیقه به تلی از خاک تبدیل کنند، هدف قرار گرفتند. حجم آتش و حمله اسرائیل بسیار گسترده بود و بهانه آن‌ها کم و ناچیز. ایهود اومرت، نخست وزیر وقت رژیم صهیونیستی در همان زمان اعلام کرد که هدف از این جنگ، نابودی کامل حزب‌الله است. رژیم اشغالگر اسرائیل در این حملات، بسیاری از غیرنظامیان از جمله زنان و مسال‌خوردگان را به شهادت رساند. به‌طور مثال جمعی نزدیک ۴۰ نفر از کودکان بی‌گناه را در واقعه موسوم به قنای ۲ به خاک و خون کشید، که الا ن

۳ مرداد
■ بیش از ۱۴۰ راکت شلیک شد. نضاله تهدید حمله به «فراز» از حیفا کرد.
■ آغاز تلاش ارتش صهیونیستی برای اشغال شهر بنت جبیل.

۴ مرداد
■ شلیک ۱۷۵ راکت به شمال سرزمین‌های اشغالی.
■ ۹ سرباز از جمله هفت نفر از گردان نخبه گولانی در شدیدترین نبردها در بنت جبیل و مارون الراس به هلاکت رسیدند.

از ۳۳ روز نهایتاً آن‌ها شکست خوردند و این مطلبی بود که طرف اسرائیلی اعلام کرد، نه این‌که حزب‌الله یا لبنان یا ایران اعلام کرده باشد. اسرائیلی‌ها اعلام کردند که ما شکست خوردیم؛ کمیته موسوم به وینوگراد را که منسحب از کمیسیون روابط خارجی مجلس رژیم اشغالگر اسرائیل بود برای بررسی علل شکست تشکیل دادند.

در همان زمان، چه تلاش‌هایی برای متوقف کردن جنگ انجام گرفت؟

در روزهای ابتدایی جنگ با تحركات کشورهای عربی و اسلامی در عرصه بین المللی، تلاش‌های بسیار زیادی صورت می‌گرفت که جنگ خاتمه پیدا کند ولی اسرائیل و آمریکا زیر بار نمی‌رفتند. اما رفته رفته شاهد بودیم که با طولانی شدن جنگ، اسرائیلی‌ها خسته شدند تا جایی که به صورت یک طرفه بعد از ۳۳ روز، میدان نبرد را خالی کردند. از نظر اسرائیل، «اگر در روز اول نتوانی نتیجه جنگ را مشخص کنی و جنگ را خاتمه دهی و جنگ فرسایشی شود، قطعاً منجر به شکست می‌شود.» اسرائیل در جنگ‌های خود نشان داده که همواره دو اصل، اقدام سریع برای زدن ضربه مهلک و چنگیدن در زمین حریف را رعایت می‌کند. اما در جنگ ۳۳ روزه شاهد بودیم که نتوانستند در زمین حریف بچنگند و موشک‌های خود را از چشم آن‌ها ریبند. در بخش دفاع شهری، مردم اسرائیل عادت نکرده بودند که بیش از یک هفته در پناهگاه بمانند و از طولانی شدن جنگ به ستوه آمده بودند. نهایت امر این شد که مقامات اسرائیل به آمریکا فشار می‌آوردند که دیگر تپ ادامه جنگ را نداریم؛ ما آمریکایی‌ها مخالف بودند و پایان جنگ در این شرایط را شکست بزرگی برای خود و اسرائیل می‌دانستند. من در همان زمان، وضعیت جنگ ۳۳ روزه را به رنگ بوکس تشبیه کردم و گفتم که دو طرف در حال مبارزه هستند ولی یک طرف به‌شدت کم

عکس تک تک این شهدای خردسال در قنای روی دیوار نصب شده و محل شهادت آن‌ها به زیارتگاهی برای مردم تبدیل شده است. اما شاهدیم که وقتی این عملیات انجام و با واکنش جامعه بین الملل همراه شد، خانم رایس صدای شیوه و ناله و فغان مجروحان و عزیزان دست‌دادگان را به صداها و ناله‌های درد زامان تولد خاورمیانه جدید، تشبیه کرده بود. اهداف اصلی جنگ از نظر آن‌ها یکی نابودی حزب‌الله و دیگری ایجاد خاورمیانه جدید بود یعنی خاورمیانه‌ای که در آن برتری سیاسی، نظامی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کاملاً با رژیم اشغالگر قدس باشد و بقیه کشورهای منطقه خاضع و خاشع این رژیم باشند. ولی با قوه الهی بعد

اسرائیلی‌ها در این جنگ در مقابل مقاومت چنین وضعیتی داشتند ولی برعکس داور و آن کسی‌که این جنگ را هدایت می‌کرد یعنی آمریکایی‌ها به‌جای این‌که سوت پایان را به صدا در بیاورند، تشویق به ادامه جنگ می‌کردند.

پیروزی مقاومت در جنگ ۳۳ روزه، چه تأثیری بر نقش حزب‌الله در فضای سیاسی داشت؟

بعد از جنگ با توجه به این‌که جریان مقاومت و حزب‌الله، پیروز میدان نظامی بودند، عنوان کردند که متناسب با همین حجم، باید دارای نقش سیاسی در صحنه لبنان هم باشند. بر همین اساس و پس از گفت‌وگوهایی که یک سال و نیم به طول انجامید و تجملات و اعتراضاتی که صورت گرفت، نهایتاً توافقنامه دوحه بین تمامی جریان‌های سیاسی امضا شد. این توافقنامه

در همان زمان، وضعیت جنگ ۳۳ روزه را به رنگ بوکس تشبیه کردم و گفتم که دو طرف در حال مبارزه هستند ولی یک طرف به‌شدت کم آورده و دائماً نگاهش به سوت داور است که سوت پایان را به صدا در آورد تا راحت شود. اسرائیلی‌ها در این جنگ در مقابل مقاومت چنین وضعیتی داشتند

سه موضوع اصلی داشت. یکی بحث انتخاب رئیس جمهوری بود که با توافق همه جریان‌ها باشد، دوم بحث «مرگ‌رانی انتخابات پارلمانی بر اساس قانونی مورد توافق همگان» بود و سوم هم تشکیل دولت وحدت ملی. پرواضح است امروز بیش از پیش، نقش مقاومت و همیمان‌ان‌اش در مقابل طرح‌های آمریکایی و اسرائیلی پررنگ‌تر شده‌است.

در جنگ ۳۳ روزه، جمهوری اسلامی ایران از لحاظ دیپلماتیک به لبنان کمک بسیاری کرد. این حمایت‌های ایران چه تأثیری در بین افکار عمومی لبنان داشت؟

شما از ارجاع می‌دهم به‌نظرسنجی‌ای که اخیراً توسط یک مرکز پژوهشی عربی – آمریکایی انجام گرفته است. آن‌ها اظهار کردند که ایران با ۷۰ درصد آرا، بیشترین محبوبیت را در مقایسه با سایر کشورهای

۵ مرداد
■ پیشنهاد آتش‌بس توسط فواد سینیوره. نخست وزیر لبنان منجر شد.
■ در حالی‌که موج حملات راکتی ادامه داشت، تبادل آتش سنگین در اطراف سه شهر مرزی لبنانی.

۶ مرداد
■ شلیک راکت جدیدی به نام خیبر-۱ به آفولا.
■ اختلاف نظر میان موساد و ارتش درباره توانایی حزب‌الله برای ادامه مقاومت.

۷ مرداد
■ ادامه پرتاب راکت به شهرهای مختلف اشغالی از جمله اکره، تیریراس، نهارا و سناقد.
■ عقب‌نشینی ارتش از بنت جبیل.

عربی در لبنان دارد. نمونه بارز دیگر آن، سفر آقای رئیس‌جمهوری به لبنان بود که تمام دنیا شگفت‌زده شد و انتظار نداشتند. که چنین استقبالی مردمی و رسمی از سوی جریان‌های سیاسی و احزاب از طوایف مختلف مسیحیان اهل سنت، دروزی‌ها، علوی‌ها و... صورت بگیرد. همه این‌ها بیانگر میزان محبوبیت جمهوری اسلامی ایران و اقتدار ما و عشق و محبتی است که مردم لبنان نسبت به ایران، حضرت امام خمینی (رحمت‌الله‌علیه) و مقام معظم رهبری دارند. **ضد انقلاب بر فتنه ۸۸، شعار «نه غزه، نه لبنان، جانم فدای ایران» سر می‌داد و معتقد بود نباید به کشورورهای اسلامی کمک کنیم. دلایل جمهوری اسلامی ایران برآی کمک‌هایی که به لبنان و غزه می‌کند، چیست؟**

مهم‌ترین بعد حمایت‌ها از مقاومت

فلسطین و لبنان علیه اسرائیل، اسلامی است. قبله اول مسلمان جهان، در اشغال

رژیم صهیونیستی است و هیچ تقاضایی نباید نسبت به این موضوع بی‌تفاوت باشد. حداقل واکنش ما باید این باشد که همبستگی فکری و روحی خود و حمایت سیاسی خود از مقاومت در برابر اشغالگری اسرائیل را اعلام کنیم. حلال ممکن است بخشی از مردم یا مجموعه فلان بگویند که ما اصلاً عامل اسلامی را قبول نداریم، ما می‌خواهیم زندگی خودمان را بکنیم و دیگر مسلمانان به ما چه ربطی دارند؟ قدس قبله اول مسلمانان به ما چه؟ به این سئوالب باید گفت که عامل دوم حمایت ما از مقاومت، عامل انسانی است. اگر مسلمان نیستند یا قائل نیستند که به اعتبار مسلمان بودن باید حمایت کنیم، ناگهی به جنایت‌های بی‌شمار کشتارهای قنای ۱ و ۲ که اسرائیل علیه مردم مظلوم فلسطین و لبنان انجام

■ بدون تردید مقاومت در لبنان، مرهون پیروزی انقلاب اسلامی ایران است

می‌دهد، بیندازند. امروز حمایت ما و پیروزی حزب‌الله، اسلام را به آن چنان عزتی رسانده که در نقطه صفر مرزی لبنان شاهد احداث باغ موسوم به پارک ایران هستیم که روزانه هزاران نفر از لبنانی‌ها و غیرلبنانی‌ها وارد این پارک می‌شوند و با کمال آرامش در فاصله چند متر از نیروهای اسرائیلی، که از ترس در سنگرها کمین کرده‌اند و با دوربین مردم را زیر نظر دارند، در این پارک مشغول تفریح هستند. سوای از این‌ها، دو نوار آبی‌ای که روی پرچم رژیم اشغالگر اسرائیلی است، نماد رودخانه‌های نیل و فرات است یعنی اگر به اسرائیل اجازه و مجال داده شود، تا کل خاورمیانه و فرات را از آن را به اشغال خود در بیاورد، دست بردار نیست. بنابراین یک عامل کم بحث امنیتی است که حائز اهمیت زیادی است. بنابر فرمایش حضرت سیدالشهدا (علیه‌السلام) که فرمودند: «اگر دین ندادی لاقال آزاد مرد باشیدی.» مؤلف هستیم که حمایت کنیم. وظیفه ما است که کسانی که برای اعتدالی ارزش‌های والای اسلامی و انسانی جان خود را در طبق اخلاص نهدانند، حمایت کنیم.

بعنوان آخرین سؤال، تأثیر پیروزی حزب‌الله بر ایجاد روحیه خودباوری در اعراب و بیداری اسلامی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

بدون تردید همان‌طور که اشاره کردم، مقاومت و بیداری اسلامی که در لبنان در ابتدا صورت گرفت مرهون پیروزی انقلاب اسلامی ایران بود، مخصوصاً در سال‌های ابتدایی تشکیل حزب‌الله در سال ۱۹۸۲ و بعد از آن نقش ویژه حضرت امام خمینی (رحمت‌الله‌علیه) بسیار پررنگ بود. در زمانی که همه می‌گفتند جنگ با اسرائیل نتیجه ندارد و فلسطینی‌ها مأیوس شده بودند و جریان‌های مختلف فلسطینی با بیش‌های فکری مختلف، از این‌که بتوان در میان مبارزه، امتیازی برای فلسطینی‌ها به‌دست آورد، ناامید شده بودند. در همین‌حال با تأثیرپذیری مستقیم از انقلاب اسلامی ایران، در صحنه فلسطین شاهد آغاز انتفاضه اول در سال

۱۱ مرداد
■ انهدام سه تانک در مثلث رب نلاتین در العدیسه.
■ درگیری در اطراف بیمارستان دارالحکمه بعلبک.

۱۲ مرداد
■ شلیک ۱۲۲ راکت در مدت چند دقیقه افزایش تلفات غیر نظامیان لبنانی به خصوص در طیبه و بعلبک.

۱۳ مرداد
■ انهدام چهار مکرکاو و دو بولوزر.
■ تخریب چهار پل در شمال بیروت برای مختل کردن حرکت مردم.